

Spis treści

Wprowadzenie	5
Czarny Neron rozkazuje!	9
Białe kobiety w dziczy	35
Ucieczka i wesele	63
Wędrownica przez upały i chłody	87
Narodzone między białymi	116
Podbój bez przelewu krwi	146
„Bullala, bullala” – śmierć, śmierć!	174
„Biały człowieku, twój pokój jest nic niewart!”	209
Posłuchajcie pieśni o wojennym oszczepie!	236
Jeśli ziarno pszenicy nie obumrze...	294
Serce buszu	321
Postowie do wydania z 1958 roku	352

Oby Matka Boża, tak gorąco czczona przez czcigodny zakon dominikański, pobłogosławiła tę pracę ku czci Swego Syna, a wszyscy ją czytający przyjęli to dzieło z otwartym sercem.

Consilia Maria Lakotta

Posłowie do wydania z 1958 roku

Zgromadzenie Dominikanek od Najświętszego Serca Pana Jezusa liczy obecnie około pięciuset sióstr, z czego dwie dziewięte to Niemki, dla których w roku 1918 matka Ignatia założyła w *Strahlfeld bei Roding* (Bawaria) nowicjat. Dom macierzysty znajduje się w Salisbury, w Południowej Rodezji. Jedna z sióstr pionierek, siostra Berchmans, nazywana w tej powieści siostrą Bertą, żyje jeszcze jako dziewięćdziesięciolatka w Borrowdale.

Rodezja* jest pięciokrotnie większa od Niemiec, dominikanki pracują na piętnastu stacjach misyjnych, współpracując z jezuitami oraz ojcami z innych zgromadzeń zakonnych. W stolicy kraju prowadzą internat dla dziewcząt przygotowujących się do matury oraz studiów wyższych, oprócz tego jest tam technikum ekonomiczne oraz szkoła gospodarstwa domowego. Nauczają się muzyki, malarstwa oraz prac ręcznych. Na południu i północy kraju kierują szkołami dla tubylców oraz Mulatów, sierocińcami, szpitalami, centrami dla głuchoniemych oraz ośrodkiem dla chorych na trąd.

Nawet obecnie Rodezja stanowi ogromne pole pracy, prawdziwą Bożą rolę. Są kraje, w których tubylcy nie usłyszeli jeszcze Dobrej Nowiny, ciągle jeszcze busz czeka na gotowych do wyrzeczeń misjonarzy, czerpiących święty zapal z Serca kryjącego w sobie pełnię łask.

* Obecnie Zimbabwe.